

[Undervisningsministeren.]

tror jeg man må se i øjnene, men jeg tror ikke, det bliver mange, og det ønsker jeg heller ikke.

Den ærede konservative ordfører (Ellen Strange Petersen) ønskede, at der skulle gøres forsøg på at få alle bestemmelserne om tilskud til de private skoler samlet. Det drøftede vi temmelig indgående i fjor, da lovene om støtte til de private skoler blev vedtaget, og det må stadig være et mål, vi stræber henimod. Det, der her foreslås, vil, hvis det vedtages, under alle omstændigheder betyde en stor forenkling af selve friskoleloven i forhold til det nugældende. Vi må så undersøge, hvornår vi kan gå videre.

Jeg tror ikke, der vil opstå problemer med hensyn til pensionskassen. Hvad angår forskudsudbetalingen, er det muligt, at de private realskoler ikke til deres underskoler kan få pengene lige så hurtigt som hidtil; de har nemlig i sammenligning med alle andre skoleformer haft en særdeles gunstig stilling, idet de har fået deres tilskud udbetalt forskudsvis pr. måned, medens friskolerne hidtil har måttet vente op til halvandet år. Det, der sker nu, vil for friskolerne være et stort fremskridt, men man kan ikke være sikker på, at det på samme måde vil være en fordel for realskolerne. Vi vil imidlertid bestræbe os for, at tilskuddene udbetales så tidligt som muligt. Nu rykker vi jo det hele frem, så at man får tilskuddene i forhold til de løbende udgifter, og det tror jeg i hvert fald friskolerne vil være særdeles tilfreds med.

Jeg takker alle ordførerne for den velvilje, der er kommet til udtryk. Jeg tror, det vil være af betydning, at vi forholdsvis hurtigt kan få lovforslaget gennemført, og efter det, der er sagt her i dag, går jeg ud fra, at det vil kunne ske med enstemmig tilslutning.

K. B. Andersen: Jeg vil takke den højtærede minister for det meget klare svar vedrørende 6. og 7. klasserne i de private skoler. Jeg synes, det er af stor værdi at få sagt så klart og utvetydigt, som det blev sagt her, hvor linjerne må ligge, sådan som hele skolesituationen nu er.

Jeg er helt enig med ministeren i, at vi ikke skal se på denne lovgivning ud fra det synspunkt, om det offentlige sparer ved at

have tingene ordnet på denne måde; den bør betragtes ud fra helt andre og større perspektiver. Når jeg berørte spørgsmålet, var det, fordi man meget ofte, når talen er om, hvad det offentliges penge går til, og der peges på de mange penge, der ligger i disse forslag, får det svar: ja vel, men der spares ved, at børnene ikke skal gå i de offentlige skoler, som er forpligtet til at tage imod dem. Det var heroverfor, Hartling, den tidligere undervisningsminister, gjorde gældende, at så enkelt kan man ikke stille tingene op, for der er en række tilfælde, hvor det ikke passer. Men jeg er altså helt enig med ministeren i, at det er ikke den betragtning, man skal lægge til grund, og det håber jeg også fremgår af mine udtalelser i første omgang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. B. Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Færøerne om skolelæger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2891, fremsættelsen i tidenden sp. 2750).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Dupont: Forslag til lov for Færøerne om skolelæger er i sit indhold på linje med den tilsvarende lovgivning i den øvrige del af riget. Der er grund til at takke den højtærede undervisningsminister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag, som, hvis det vedtages, vil bevirke, at de færøske børn på dette område stilles lige med børnene i den øvrige del af riget. Forslaget er fremmet af rigsombudsmanden og godkendt af det færøske landsstyre. Der er som sagt her tale om at ligestille de færøske